

После 19 и по година од "плишане револуције" Апелациони суд у Београду правоснажно је пресудио да је Република Србија одговорна за напад на студенте у ноћи између 10. и 11. марта 1991. године, јер су тада припадници полиције супротно правилима службе испалили сузавац на студенте окупљене на Бранковом мосту.

У одлуци која је објављена на сајту суда, наводи се да је Република Србија обавезна да једном од тадашњих студената, чије име није наведено, на име накнаде нематеријалне штете мора да исплати 630.000 динара, јер га је том приликом погодио метак у коме се налазио сузавац.

Апелациони суд је после већања 14. октобра 2010. године, донео правоснажну пресуду којом је одбио као неосновану жалбу Републике Србије и потврдио првостепену одлуку некадашњег Другог општинског суда у Београду од 11. јуна 2008. године којом је тужиоцу досуђен поменути износ.

Суд је утврдио да је у ноћи између 10. и 11. марта 1991. године дошло до спонтаног окупљања студената које није било забрањено и то пре свега у Студентском граду, одакле су студенти кренули према центру, а повређени студент им се придружио на почетку Бранковог моста.

Република се не може ослободити одговорности зато што је старешина полиције сматрао да се подразумева како треба испаливати сузавац у датој ситуацији, наводи се у образложењу Апелационог суда.

Повређени, као и остали студенти, нису имали никакво оружје, нити било какве реквизите. Нису били насилни и агресивни, нити су дали било каквог повода да полицајци који су се налазили испред и око Бранковог моста предузму мере принуде, оценио је суд. Том приликом дошло је до сукоба студената са кордоном полиције и демонстранта је погодио метак у коме се налазио сузавац. Услед ударца метка њему је потекла крв и пале су му наочаре.

По налажењу Апелационог суда, првостепени суд је правилно утврдио да органи тужене Републике Србије, приликом употребе сузавца нису поступили у складу са Правилником о начину вршења послова службе јавне безбедности. Полиција није поступала ни у складу са интерним актом из 1986. године, којим је ближе уређен начин употребе хемијских средстава, а којим је предвиђено да се приликом њиховог избацавања из гасног оружја мора водити рачуна да се пројектили и гасне бомбе не испаљују право у линијску масу, већ испод ње или у одређеном луку, као и иза масе, како у конкретном случају није поступљено.

Студенти су решили да, као одговор на тенкове у центру Београда 9. марта, дан касније крену из Студентског града, али их је на Бранковом мосту сачекала полиција, бацила сузавац и неколико њих претукла. Покојни Зоран Ђинђић је преговарао са полицијом која је групу од 5.000 студената пустила да се придружи демонстрантима-студентима код Теразијске чесме.

Демонстрације код Теразијске чесме водили су студент Жарко Јокановић и глумац Бранислав Лачић који је све време причао о мирној, плишаној револуцији, држећи велику лутку панде, те је овај део протеста остао упамћен као српска плишана револуција.

Због тога што Радио телевизија Србије није желела да објави деманти Српског покрета обнове, лидер те странке Вук Драшковић заказао је митинг српске опозиције на Тргу Републике за 9. март, а главни захтев је била оставка директора и четири уредника државне телевизије.

Са терасе Народног позоришта окупљеним грађанима су се обратили лидери опозиције као и личности из културе, а полиција на коњима покушала је да растера демонстранте. Касније је интервенисала воденим топовима, тукла демонстранте, а двоје људи је погинуло - демонстрант Бранислав Милиновић и полицајац Недељко Косовић. На улицама главног града појавили су се и тенкови.

(Блиц)